

*A*három pillangó

Volt egyszer három pillangó: egy sárga, egy piros meg egy fehér. Vigan játszadoztak a verőfényes mezőn, virágról virágra szállkostak, táncoltak, repdestek jókedvükben.

De hirtelen beborult az ég. Közeledett a vihar.

- Repüljünk haza!- mondta a sárga pillangó, ijedten pergette a szárnyát.

- Minél gyorsabban!- mondta a piros is, a fehér is, és elindultak gyors szárnyalással.

Éppen jókor értek haza, mert a zápor már megeredt s egyre vizesebb lett a szárnyuk.

De a ház ajtaját nem tudták kinyitni, s az eső mind jobban és jobban szakadt.

- Menjünk a sárga tulipánhoz!- mondta a sárga pillangó,- az majd bebocsát.

És a szakadó esőben elvergődtek a tulipánhoz, könyörögni kezdtek neki:

- Sárga tuli, nyisd ki a kelyhed, hadd húzódjunk meg az eső elől!

De a tulipán így felelt:

- A sárgának szívesen kinyitom, de a pirosnak és a fehérnek nem.

Erre a sárga így felelt a szívtelen tulipánnak;

- Ha testvéreimet nem bocsátod be, inkább én is kint maradok!

A tulipán csak ingatta a fejét, de a kelyhét nem nyitotta ki. Az pedig mind sűrűbben szakadt.

- Menjünk a fehér tulipánhoz!- mondta a fehér pillangó.

Ázva- fázva elvergődtek a tulipánhoz, s szépen kérlelni kezdték:

- Kis tuli, nyisd ki a kelyhed, hadd húzódjunk meg az eső elől!

De a tulipán így felelt:

- A fehérét örömet befogadom, de a sárgát és a pirosat nem.

Erre a fehér pillangó így felelt:

- Ha testvérkéimet nem fogadod be, inkább én is kint maradok. Inkább ázzunk együtt, mintsemhogy elhagyjuk egymást.

A szívtelen tulipán csak ingatta a fejét, s kelyhét nem nyitotta ki. Az eső pedig már zuhogott.

A pillangók szárnya már teljesen átázott.

- Menjünk a piros tulipánhoz!- mondta a piros pillangó. A szakadó esőben elvergődtek a piros tulipánhoz, és könyörögni kezdtek neki:- Kis tuli nyisd ki a kelyhed, hadd húzódjunk meg az eső elől!

De a szívtelen tulipán így felelt.

- A pirosat szívesen beengedem, de a fehérét és sárgát nem.

- Ha testvéreimet nem bocsátod be, inkább én is kint maradok!- mondta a piros pillangó is.

Tovább vergődtek hárman csurom vizesen a szakadó esőben. Hímporuk már elázott, csápjuk kókadozott, szárnyuk össze- összetapadt, még a lelkük is átázott. Csetlettek- botlottak fűszálról- fűszálra és egy- egy lapulevél alatt húzták meg magukat. De a szél oda is besüvöltött és becsapott az eső.

Süss fel nap, süss fel nap,

Szárogasd meg szárnyamat,

Nyisd ki a virágokat!- könyörgött a három didergő pillangó. A nap meghallotta a sűrű felhők mögül a pillangók esdeklő beszédét, és annyira megilletődött, hogy a felhőket elúzta, meleg fényt árasztott a mezőre, s a pillangók szárnyát egy- kettőre megszáritotta.

S a három pillangó újra táncolt, repdesett vigan, mígcsak le nem nyugodott a nap.